

 νέο φροντιστήριο	ΜΑΘΗΜΑ - ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ ΥΛΗ	ΑΡΧΑΙΑ (ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ & ΑΔΙΔΑΚΤΟ)
	ΤΑΞΗ	Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ (απόφοιτοι)
	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	
	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	24 Μαΐου 2020

Α. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. *ή μὲν ὑπερβολὴ ἀμαρτάνεται καὶ ψέγεται καὶ ἡ ἔλλειψις τὸ δὲ μέσον ἐπαινεῖται καὶ κατορθοῦται:*

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ

Στα χωρία αυτά εντοπίζουμε την κοινωνική διάσταση της αρετής. Αν εννοήσουμε ένα ποιητικό αίτιο για αυτά τα παθητικά ρήματα, αυτό θα ήταν το «από εμάς» ή το «αυτοί», δηλαδή, η ίδια κοινωνία. Αυτή είναι που ψέγει ή επαινεί και επιδιώκει το «μέσον».

2. *τὸ γὰρ κακὸν τοῦ ἀπείρου, ὡς οἱ Πυθαγόρειοι εἶκαζον, τὸ δ' ἀγαθὸν τοῦ πεπερασμένου:*

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ

Η απάντηση βρίσκεται στην σχέση της αρετής με την μεσότητα. Η αρετή εντοπίζεται σε ορισμένο σημείο, ανάμεσα στην υπερβολή και την έλλειψη. Οτιδήποτε λοιπόν δεν βρίσκεται εκεί, μπορεί να εντοπιστεί παντού.

3.Σ,Σ,Λ,Λ

4.Λ,Σ,Λ,Λ,Λ

5.α.

i) ἀφελεῖν- διαιετός
ii) ἡσθῆναι- ηδύποτο
iii) δεῖ- δεοντολογία
iv) ἀπείρου- συμπέρασμα

β. ἡσθῆναι: ηδονή, ηδονικός

ψέγεται: ψόγος, άψογος

ἐλεῆσαι: έλεος, ελεήμων, ανελέητος

6. Η απάντηση μπορεί να βασιστεί στα χωρία:

-*Η δ' ἀρετὴ περὶ πάθη καὶ πράξεις ἐστίν, ἐν οἷς ἢ μὲν ὑπερβολὴ ἀμαρτάνεται καὶ ψέγεται καὶ ἢ ἔλλειψις, τὸ δὲ μέσον ἐπαινεῖται καὶ κατορθοῦται· ταῦτα δ' ἄμφω τῆς ἀρετῆς.*

- *τὸ γὰρ κακὸν τοῦ ἀπείρου, ὡς οἱ Πυθαγόρειοι εἶκαζον, τὸ δ' ἀγαθὸν τοῦ πεπερασμένου), τὸ δὲ κατορθοῦν μοναχῶς (διὸ καὶ τὸ μὲν ῥάδιον τὸ δὲ χαλεπὸν, ῥάδιον μὲν τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ σκοποῦ, χαλεπὸν δὲ τὸ ἐπιτυχεῖν)*

ΝΕΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΔΙΔΑΚΤΟΥ

A. Θυμήθηκαν επίσης όσοι τον γνώριζαν και τον χρησμό προς τους Λακεδαιμόνιους, όταν ρώτησαν τον θεό αν έπρεπε να κηρύξουν πόλεμο και τους απάντησε ότι, αν πολεμούσαν με όλες τους τις δυνάμεις, θα νικούσαν και ότι ο ίδιος θα τους βοηθήσει. Γι' αυτό και έβγαλαν το συμπέρασμα ότι τα όσα γίνονταν είχαν σχέση με τον χρησμό, γιατί η επιδημία άρχισε μόλις είχαν εισβάλει οι Πελοποννήσιοι, και δεν προχώρησε στην Πελοπόννησο, τουλάχιστον σε βαθμό που να αξίζει να μιλήσει κανείς, αλλά θέρωσε κυρίως την Αθήνα και μερικά άλλα πυκνοκατοικημένα μέρη.

B. Στο παραπάνω απόσπασμα του Θουκυδίδη υπάρχει ο εξής στίχος «Πόλεμος θα έρθει Δωρικός και λοιμός μαζί με αυτόν». Σχετικά με τον στίχο αυτό υπήρχε διχογνωμία και κάποιοι υποστήριζαν ότι μιλάει για λοιμό (επιδημία), ενώ κάποιοι άλλοι πίστευαν ότι οι παλαιοί αναφέρονταν στο λιμό, δηλαδή την πείνα. Οι άνθρωποι όμως έχουν τη συνήθεια να συνδυάζουν αυτά που ακούν με όσα παθαίνουν γι' αυτό και οι Αθηναίοι εκείνη τη χρονική περίοδο που πλήττονταν από την επιδημία πίστευαν ότι ο στίχος αναφέρεται στο λοιμό. Έτσι ο Θουκυδίδης διατυπώνει τη σκέψη ότι αν στον μέλλον σε περίοδο που επικρατεί λιμός γίνει πάλι Δωρικός πόλεμος, οι άνθρωποι θα πιστεύουν ότι ο στίχος κάνει αναφορά στην πείνα.

Γ.1. μνήμαι δέ ἐγένοντο καὶ τῶν Λακεδαιμονίου χρηστηρίων τῶ εἰδότη

Γ.2. παλαιότερον- παλαιάτατα

Γ.3. πείσομαι, ἐσβαλῶ, ἐπινεμοῦμαι

Δ.1. πάθει: αντικείμενο στο περιπεσόντες/ αὐτῶ: δοτική αντικειμενική στο ἄμα / **νίκην:** υποκείμενο στο ἔσεσθαι / **ἔσεσθαι:** ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ἀνείλε / **τῶν χωρίων:** γενική διαιρετική στο πολυανθρωπότατα

Δ.2. Δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση ολικής άγνοιας. Εκφέρεται με οριστική (χρή) που δηλώνει το πραγματικό και λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο έπερωτῶσι.

Δ.3. Ἐγώ ξυλλήψομαι.